

Publicerad 2010-07-27 15:13 av lillonea

När du lever vill jag vara en del av ditt liv.

Jag orkar inte stå emot
din djävla idiot
ser du inte att jag
kryper ihop som ett
litet barn
att det är kärlek
som jag vill ha.

Åhh, du skriker och
har dig
och säger att
"Jag har inte tid nu"
och jag sänker
blicken och säger
"Gör det du behöver, du"
men egentligen så menar jag
"Men du har ju aldrig tid ditt svin"

Fixar och donar.
Är där och gör det här.
Jag är gammal nog,
att fatta egna beslut,
menar du.
Jag är gammal nog,
att göra allt på egen hand,
menar du.

Men ibland vill man bara vara liten,
mysa i någons famn,
gråta en skvätt,
och höra,
att man är perfekt.
Även om det är en lögn
så får den mig att må

lite...
bättre.

Och det känns som att

tiden
tickar,
och vi bara blir äldre
ditt hår blir grått
och dina rynkor allt
djupare.

Någon minut om dagen,
hade räckt för mig,
några skratt,
inte allt annat
allvarligt.

Snälla,
någon minut om dagen,
kan du väll ge mig.
Jag är trots allt din dotter
och jag är trots allt
dig upp i dagen,
vi är av samma kött och
blod
och en dag
blir jag förmodligen
just som du.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lillonea med Poeter.se id #30900 innehar upphovsrätten